

[Socialministeren.]

Med hensyn til spørgsmålet om, hvor mange penge man ofrer på dette område, kan jeg oplyse, at hvis man udregner driftsudgifterne for det samme åremål suppleret med 1973-74 og regner det ud i ensartede priser — og dér har vi valgt at regne med priserne den 1. april 1972 — viser det sig, at udgifterne målt i 1972-priser i 1960-61 var 184 mill. kr. Dette stiger så jævnt gennem årene til 1973-74, hvor det slutter med et beløb beregnet i 1972-priser på 730 mill. kr. Også disse tal viser den samme udvikling og den samme stigning, og da vi er enige om, at vi endnu ikke har nået det udbygningsniveau, som vi gerne skulle have, må man forudse, at der stadig væk vil være tal, der er stigende, selv om vi nu må stoppe op og lige trække vejret og se at få de beløb, der nu bevilges, benyttet så hensigtsmæssigt og så godt, som det nu engang er muligt.

Fru Eva Gredal spurgte om forskelligt, bl. a. om jeg havde modtaget en generalplan for Ebberødgård. Det har jeg ikke, men det er også så kort tid, jeg har fungeret endnu. Men der er andre konkrete planer. Bl. a. 2 specialbehandlingshjem i Nordsjælland til i alt 48 klienter, som skulle kunne ibrugtages i 1976-77. Et specialbehandlingshjem i Roskildeområdet til 24 klienter, ibrugtagning 1975-76. Et pensionat i København til 20 klienter, ibrugtagning snarest. Og så er der Irlandsvej, en institution, som ventes at ville kunne tage mindst 60 klienter fra Ebberødgård; Her er der tale om, at ibrugtagning kan ske i 1977-78. Endelig er der Næstvedinstitutionen, som også skulle kunne tage nogle klienter fra Ebberødgård, nemlig dem, der har en vis tilknytning til Næstvedegnen. Må jeg i øvrigt sige om institutionen på Irlandsvej, at her er der en byggesag, som er sat i gang, og selve byggeriet vil sandsynligvis blive sat i gang ret så snart.

Med hensyn til træningsskoleproblemet er der tale om at bygge to nye træningsskoler, som jeg har nævnt i min redegørelse. Disse sager er i øjeblikket, som jeg nævnte, til forhandling med finansministeriet, og jeg

regner også med, at de kan køre af stablen i nærmeste fremtid.

Så er der endelig spørgsmålet, om ansættelsesstoppet også gælder for åndssvageforsorgen. Nu er der det ved det, at ansættelsesstoppet kun skal gælde for det administrative personale. Det gælder slet ikke for det personale, som har med klienterne at gøre, og det er jo den helt overvejende del af åndssvageforsorgens personale, der har sådanne funktioner, og dér gælder ansættelsesstoppet ikke.

Også hr. Simonsen spurgte, hvornår vi kunne forvente en aflastning af Ebberødgård, og jeg kan henvise til det, der nu allerede er sagt.

Fru Birgit Fjelde foreslog, at det blev overvejet, om det måtte være muligt at overflytte midler fra andre forsorgsområder til åndssvageforsorgen. Dertil må jeg svare, at det vil nok være svært. Tingene må vurderes hver for sig, og det, der er bevilget til de andre områder, er vel nok det, der er behov for.

Til hr. Erlendsson, som også kom med et interessant indlæg, må jeg sige, at tankerne om i højere grad at udnytte private, mindre institutioner og private hjem som opholdssted for åndssvage klienter, vel af den lidt bedre del, ser jeg på med megen interesse. Det vil i alle tilfælde, hvis det kan erstatte institutionsanbringelse, være meget billigere, og det vil sandsynligvis også være bedre for klienterne i de allerfleste tilfælde, så det er jeg parat til at tage med ind i overvejelserne i fremtiden.

Indlæggene fra fru Ebba Strange og fra fru Inge Krogh er vel besvaret med det, jeg allerede har sagt om budgetproblemerne, at det ikke er nedskæringer, der har været tale om, men tilpasning til de budgetter, der én gang er vedtaget og gennemført.

Fru Hanne Reintoft talte i sit indlæg i betydelig grad om personalesager, og jeg kan også herom henvise til det, jeg allerede har sagt om budgetproblemet i indeværende år og i nogen grad i det kommende år.